

1

ADOLESCENȚA

Adolescența . Dacă vrem s-o definim strict din punct de vedere științific, atunci putem să spunem că adolescența este o perioadă în dezvoltarea organismului uman, care urmează pubertății și precede starea de adult. Este cuprinsă, în general, între 14 și 18 ani, având multiple aspecte particulare de la individ la individ. Se caracterizează prin dezvoltarea fizică și neuropsihică pronunțată, explicabilă prin faptul că sistemul neurovegetativ și cel endocrin ajung în faza lor finală de dezvoltare.

O definiție rece, seacă, care se dorește exhaustivă și care contrastează puternic cu focul care arde în trupurile în plină transformare, în sufletele care iau prima dată contact cu dragostea, cu puterea infinită pe care ți-o dă inconștiența și inocența acestei vârste.

Adolescența, pentru cei ce n-au ajuns la ea, e ceva îndepărtat, dar care te atrage cu o forță irezistibilă, pentru că este viitorul, speranța, iar pentru cei care au trecut de ea, adolescența e acea perioadă fantastică din viața unui om, în care totul e posibil, în care stelele îți stau în palmă, iar lumea așteaptă să fie cucerită de către tine, adolescentul cu sufletul deschis și mintea limpede.

2

Fiecare a simțit acel fior de teamă,când și-a dat seama că în trupul lui,aproape de copil,au apărut semnele schimbării.Pentru mine ca băiat,umbra fină de sub nas,vocea care scăpa de sub control și mă făcea să vorbesc când ca o soprană,când ca un bas,micii vulcani de pe nas,de pe obraji,care erupeau când mi-era lumea mai dragă,pantalonii care trebuiau lungiți din ce în ce mai des,toa-te au fost semne că s-a încheiat o etapă din viața mea : COPILĂRIA. Și mă întreb : îmi pare bine sau rău,regret sau mă bucur.

Regret lipsa de griji a copilăriei,dar mă bucur că voi avea un cuvânt de spus,că voi avea responsabilități .

Regret ingenuitatea copilăriei,dar știu că viața nu este roz,că oamenii sunt și buni și răi și că pentru nimeni nu există un clopot de sticlăv sub care să poată trăi ferit de tot răul din lume.

Regret simplitatea și sinceritatea relațiilor de prietenie dintre copii,dar mă bucur de profunzimea noilor relații care se vor crea.

Regret inconștiența copilăriei,dar mă bucur că-n această perioadă mă voi descoperi pe mine,cel din adâncuri,că voi încerca să mă cunosc cât mai bine,să aflu ce-mi place la mine și ce nu,și să lupt pentru a deveni cineva cu care să mă simt bine și de care să fiu mulțumit.

Regret lumea fantastică a poveștilor,și încă nu știu dacă să renunț definitiv la ea sau s-o păstrez bine ascunsă într-un colțișor,și atunci când voi fi dezamăgit de lumea reală,să mă pot refugia în ea,pentru că sunt la mine acasă.Ca orice lume fantastică,resursele ei sunt inepuizabile,așa că sper să îmi ajungă toată viața.

Dacă e să revenim la definiția științifică și anume la faptul că în această perioadă sistemul endocrin ajunge în faza finală de dezvoltare,atunci putem să traducem : roșeața și căldura în obraji,bubuiturile de tobă ale inimii,care stă să spargă pieptul,furnicăturile din mâini,toate au un singur nume: Iubirea.

Oare este întâmplător ca adolescența corespunde perioadei de liceu?

Oare este întâmplător că cele mai frumoase amintiri sunt din această perioadă?

Oare este întâmplător că cele mai trainice prieteni se leagă acum?

Nu poate fi decât un răspuns : Nimic nu e întâmplător.

Este adevărat că epoca informațională în care trăim,noi adolescenții de astăzi,își pune puternic amprenta asupra noastră.

Este adevărat că nu ne place să citim,dar îndemnați de părinți,de profesori,nu aruncăm la coș valorile universale și în

momentul când le descoperim, constatăm că nu suntem singuri în Univers, și mai ales că tot ceea ce trăim noi au mai trăit și alți adolescenți, că istoria se repetă.

Unul dintre cei mai iubiți adolescenți prezentați în literatura română, este Ionuț Jder, din romanul lui Mihail Sadoveanu : “Frații Jderi”. “Deși nu era frumos, că avea nasul cam mare, ca și tatăl său Jderul cel bătrân, îl plăceau toți. Chipul său era atrăgător, un băiețandru subțiratic, străin și orfan, un pui vrednic de părintele său. Muierile au băgat de seamă că-i stângaci. Surprins în schimbările vieții, era fără liniște, îi plăceau toate zburdălniciunile.

În romanul “Cișmigiu & Comp.”, de Grigore Băjenaru, e prezentată numai adolescența autorului, elev la liceul Gh.Lazăr, și ne face cunoștință cu atmosfera din liceu, cu relațiile dintre elevi și profesori, cu frumusețea acelei perioade interbelice. Este o carte despre, cu și pentru adolescenți.

Schackespere cu “Romeo și Julieta”, a adus cel mai frumos omagiu acestei vârste, surprinzându-i esența : iubirea, apropiindu-se de eroi cu dragoste, tandrețe, înțelegere, facând din doi eroi simbolul iubirii adolescente dusă până la sacrificiul suprem.